

TÜRK-İŞ YAYININDA BU KADAR HATA OLMAMALI

Aydınlık Dergisi, 10 Ağustos 2008

Yıldırım Koç

TÜRK-İŞ Genel Sekreter Yardımcısı Dr.Naci Önsal TÜRK-İŞ tarafından bir süre önce yayımlanan Sendikal Notlar kitabında (s.30) şöyle diyor: “24 Aralık 1975’de bir saat süren genel iş bırakma eylemi yapıldı. 1976 yılında Devlet Güvenlik Mahkemelerine tepki olarak mitingler düzenlendi. Yasadışı grevler yapıldı.”

24 Aralık 1975 günü Türkiye’de “bir saat süren genel iş bırakma eylemi” yapılmadı. Yok böyle birşey. Dr.Önsal böyle bir eylemi nereden çıkarıyor, anlamak mümkün değil. Türkiye’de bu yıllarda genel iş bırakma eylemleri yapıldı. Bunların ilkini, 15-18 Aralık 1969 günleri TÖS ve İLKSEN gerçekleştirdi. 15-16 Haziran 1970 olayları da bu gruba dahildir. 16-19 Eylül 1976 günleri ise Devlet Güvenlik Mahkemeleri’ne karşı eylemler yapıldı. 15 Haziran 1975 günü de Halil Tunç, İzmir’de şalter indirdi. Ancak 24 Aralık 1975 günü Türkiye’de “bir saat süren genel iş bırakma eylemi” olmadı.

Dr.Önsal, DGM’lere karşı mitingler düzenlendiğini ileri sürüyor. Doğru değil. 16-19 Eylül 1976 günleri DİSK yönetiminin işçileri serbest bıraktığını açıklamasıyla başlayan eylemlilikte mitingler düzenlenmedi. Dr.Önsal bu konuyu da yanlış biliyor.

Dr.Önsal, 12 Eylül sonrasındaki gelişmeleri anlatırken, “Anayasa ile birlikte Sendikalar Yasası ve Toplu İş Sözleşmesi Grev ve Lokavt Yasası yürürlükten kalktı,” (s.30) diyor. Doğru değil. Anayasa 1982 yılında kabul edildi. Söz konusu yasalar, 2821 sayılı Sendikalar Yasası ve 2822 sayılı Toplu İş Sözleşmesi Grev ve Lokavt Yasası 5 Mayıs 1983 tarihinde kabul edilip 7 Mayıs 1983 tarihinde Resmi Gazete’de yayımlanıp yürürlüğe girinceye kadar yürürlükte kaldı.

Dr.Önsal, DİSK’le ilgili olarak ve çalışma yaşamıyla fazla bir ilgisi olmayan Anıl Çeçen’in bir kitabına atıfta bulunarak şunları söylüyor (s.29): “Bu Konfederasyon ‘Türkiye İşçi Partisinin etkisinde ve kontrolünde kalmış, bu partinin stratejisinin uygulama alanına aktarılması için çaba göstermiştir.’” DİSK konusunda söz söyleme hakkı olan kişilerden biri olduğumu düşünüyorum. 672 sayfalık DİSK Tarihi, Efsane mi, Gerçek mi (1967-1980) kitabım yeni yayımlandı. Böyle bir iddiada bulunmak için, sendikacılık hareketiyle ve sosyalist hareket tarihiyle hiç ilgilenmemiş olmak gerekir. TİP’in DİSK’i kontrol ettiği iddiası, tamamiyle gerçektir, kahve dedikodusudur.

Dr.Önsal, “1968 Türk-İş kongresinde, Türk-İş’in ulusal harp sanayini destekleyen 24 ilkesi kabul edildi,” (s.29) diyor. TÜRK-İŞ’in yedinci genel kurulu Nisan 1968’de toplandı. Bu genel kurulda TÜRK-İŞ’in 23 ilkesi kabul edildi. Bu 23 ilke, TÜRK-İŞ’in bu yıl yayımlanan Teşkilat Albümü’nde yeniden yayımlandı (s.5-9). Bunlar, planlı kalkınmadan, konut sorununa, toprak ve tarım reformundan yeraltı kaynaklarına, vergi reformundan Atatürk devrimleri ve demokrasi dışı akımlara kadar, kapsamlı bir dizi talep içermektedir. TÜRK-İŞ’in 1970 yılı Mayıs ayında toplanan sekizinci genel kurulunda ise bunlara bir de “ulusal harp sanayii” başlıklı yeni bir ilke eklendi.

Dr.Önsal, Türkiye siyasal tarihiyle ilgili olarak şunları yazıyor (s.24): “15 Ekim 1961 tarihinde genel seçimler yapıldı. Cumhuriyet Halk Partisi iktidara geldi. 1963 yılında iki askeri kalkışma yaşandı. 1965 genel seçimlerini Adalet Partisi kazandı. Türkiye İşçi Partisi ve Milliyetçi Hareket Partisi Meclise girdi.”

Bir sürü yanlış daha. 1961 seçimlerinden sonra CHP iktidara gelmedi; İsmet İnönü’nün başbakanlığında bir koalisyon hükümeti kuruldu ve 20.11.1961 – 25.06.1962 tarihlerinde görev yaptı. 1963 yılında iki darbe girişimi yok. İlk darbe girişimi 22 Şubat 1962 tarihinde,

ikincisi 20-21 Mayıs 1963 tarihinde, 1965 yılında ortada Milliyetçi Hareket Partisi diye bir örgüt yok. 1965 yılında CKMP var. Alpaslan Türkeş ve arkadaşları 30 Mart 1965 tarihinde CKMP'ye girdiler. Alpaslan Türkeş 31 Temmuz 1965 tarihinde CKMP Genel Başkanlığına getirildi. 1965 seçimlerine MHP değil, CKMP girdi. CKMP'nin MHP'ye dönüşmesi bu tarihten dört yıl sonradır. CKMP'nin 9 Şubat 1969 tarihinde Adana'da yapılan kongresinde kuruluşun adı Milliyetçi Hareket Partisi olarak değiştirildi.

Sayın Önsal'ın kitabında daha başka hatalar da var. Örneğin, Dilaver Paşa'nın Sanayi Bakanı (s.21) olduğu belirtiliyor. Halbuki Dilaver Paşa Maden-i Humayun Nazırlığı (Padişahlık Madenleri Bakanlığı) görevine atanmıştı. Bu tür hatalara değinmiyorum.

Umarım bu hatalar düzeltilir.